

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.647 van 6 december 2012
in de zaak A. 206.319/XII-7068**

In zake: het GEMEENSCHAPSONDERWIJS, vertegenwoordigd door
de Scholengroep 7 Kempen
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Noël Devos en Guido Van Den Eynde
kantoor houdend te 2440 Geel
Diestseweg 155
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
die woonplaats kiest te 1210 Brussel
Juridische cel van de afdeling “Advies en Ondersteuning
Onderwijspersoneel”
Hendrik Consciencegebouw
Koning Albert II-laan 15, kamer 1C24

Tussenkomende partij:

Jan VAN DYCK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Georges Meeus
kantoor houdend te 2830 Willebroek
Mechelsesteenweg 26
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 13 september 2012, strekt tot de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 23 augustus 2012 waarbij de kamer van beroep voor het Gemeenschapsonderwijs zich bevoegd verklaart en beslist dat het voorstel van de raad van bestuur van de scholengroep 7 Kempen van het Gemeenschapsonderwijs, om Jan Van Dyck ter

beschikking te stellen wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst, ongegrond is.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Jan Van Dyck heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, en over de vordering tot schorsing.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

Aan de partijen is een termijn van vijftien dagen verleend om schriftelijk te repliceren op het auditoraatsverslag. Geen van de partijen heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 november 2012.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sofie Cauwenberghs, die *loco* advocaat Guido Van Den Eynde verschijnt voor de verzoekende partij, adviseur Marleen Broucke, die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Georges Meeus, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 8 september 2009 nodigt de algemeen directeur van de scholengroep 7 Kempen van het Gemeenschapsonderwijs Jan Van Dyck, vastbenoemd directeur van de middenschool De Vesten te Herentals, uit voor een hoorzitting op 18 september 2009 door de raad van bestuur, in het kader van de ordemaatregel terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst.

Op 18 september 2009 schaaft de raad van bestuur van de scholengroep zich achter het voorstel om Jan Van Dyck met ingang van 21 september 2009 ter beschikking te stellen wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst. Deze beslissing wordt aan Jan Van Dyck ter hand gesteld op 21 september 2009. Daarbij deelt de algemeen directeur van de scholengroep hem mee dat hij “bij deze beslissing beroep [kan] aantekenen”:

“U dient uw eventueel beroepschrift via hiërarchische weg (mijn ambt) aan volgend adres te sturen: Raad van Beroep voor de personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs, E. Jacquemainlaan 20, 1000 Brussel.”

Bij schrijven van 9 oktober 2009 tekent Jan Van Dyck tegen de voormelde beslissing beroep aan bij de raad van beroep voor het personeel van het Gemeenschapsonderwijs.

Op 18 maart 2010 beslist deze raad van beroep dat hij, wegens de afwezigheid van regelmatige rechtsmacht, geen beslissing kan nemen omtrent het ingesteld beroep.

3.2. Jan Van Dyck stelt op 20 mei 2010 tegen deze beslissing van de raad van beroep, evenals tegen het voorstel van de raad van bestuur van de scholengroep om hem ter beschikking te stellen wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst, bij de Raad van State een annulatieberoep in.

Dit beroep wordt verworpen bij arrest nr. 218.638 van 27 maart 2012. Daarin wordt, onder meer, het volgende overwogen wat betreft de “beslissing” van de raad van bestuur van de scholengroep:

“9. De eerste bestreden beslissing refereert als grondslag aan: ‘artikel 5 van het KB van 18 januari 1974, gewijzigd door artikel 1 van het Besluit van de Vlaamse regering van 15 september 2000, dat de Raad van Bestuur de bevoegdheid geeft om een terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst voor te stellen.’

Tweede verwerende partij [versta: het Gemeenschapsonderwijs] heeft bij de kennisgeving aan verzoeker [versta: Jan Van Dyck] vervolgens meegedeeld dat hij ertegen beroep kan aantekenen. Wel heeft zij verzoeker daarbij op het verkeerde spoor gezet, wat de te volgen procedure betreft.

Ook in haar exceptie herhaalt tweede verwerende partij dat haar beslissing géén eindbeslissing is, dat ertegen nog een beroepsmogelijkheid open staat en dat het bestaan van zo een georganiseerd beroep ‘niet ter betwisting (staat)’. In haar laatste memorie citeert zij het voormelde, door haar toegepast artikel 5 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974, zoals gewijzigd bij artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 15 september 2000.

10. Uit het geheel van wat voorafgaat moet worden afgeleid dat de raad van bestuur van de scholengroep in ieder geval niet bedoeld heeft met de eerste bestreden beslissing een eindbeslissing te nemen over de terbeschikkingstelling van verzoeker. Evenwel is enkel de eindbeslissing over de terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst een voor vernietiging vatbare handeling.

De exceptie is, wat de eerste bestreden beslissing betreft, gegrond. Het beroep ertegen is onontvankelijk.”

3.3. Op 16 mei 2012 deelt de algemeen directeur van de scholengroep, in opdracht van de raad van bestuur, aan Jan Van Dyck mee dat hij hoger beroep kan aantekenen bij de kamer van beroep tegen de beslissing van de raad van bestuur van 18 september 2009.

Op 30 mei 2012 stelt Jan Van Dyck beroep in bij de kamer van beroep voor het Gemeenschapsonderwijs.

3.4. Op 29 augustus 2012 beslist de kamer van beroep voor het Gemeenschapsonderwijs dat zij “bevoegd [is] voor het behandelen van het beroep dat de heer Van Dyck heeft ingesteld tegen het voorstel tot terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst” en dat “[h]et voorstel om de heer Van Dyck ter beschikking te stellen wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst, [...] niet gegrond [is]”.

Over haar bevoegdheid motiveert de kamer van beroep haar beslissing als volgt:

“Overwegende dat in artikel 5 van het K.B. van 18 januari 1974 genomen ter toepassing van artikel 164 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel (...), zoals vervangen bij K.B. van 15 september 2000, de ‘Raad van Beroep’ wordt aangeduid als orgaan voor het behandelen van het beroep tegen het voorstel van de raad van bestuur van de scholengroep om een personeelslid ter beschikking te stellen wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst;

Overwegende dat uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat in de regeling zoals die in het K.B. van 18 januari 1974 werd ingevoerd bij het K.B. van 15 september 2000, de verwijzing naar de ‘Raad van Beroep’ niet (meer) de Raad van Beroep is zoals bedoeld in het K.B. van 22 maart 1969, maar wel de Raad van Beroep die voor tuchtmaatregelen is ingesteld bij artikel 71 van het Rechtspositiedecreet van 27 maart 1991 (zie R.v.St., De Keuster, nr. 184.105 van 12 juni 2008; Van Roosbroeck, nr. 187.142 van 16 oktober 2008 en Verhaegen, nr. 210.712 van 27 januari 2011);

Overwegende dat door artikel V.20 van het decreet van 13 juli 2007 in artikel 71 van het Rechtspositiedecreet de Raad van Beroep als beroepsorgaan inzake tucht werd vervangen door de Kamer van Beroep (voor het personeel van het Gemeenschapsonderwijs);

Overwegende dat in die gedachtegang de verwijzing naar de Raad van Beroep in artikel 5 van het K.B. van 18 januari 1974 moet gelezen worden als Kamer van Beroep; dat daaruit volgt dat de Kamer van Beroep thans bevoegd is voor het behandelen van het beroep dat de heer Van Dyck heeft ingesteld tegen het voorstel van de raad van bestuur van de scholengroep 7 om hem ter beschikking te stellen wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst; dat de Kamer van Beroep zich ervan bewust is dat de Raad van State in voormelde arresten heeft gesteld dat de Vlaamse Regering met het besluit van 15 september 2000 de bevoegdheid wat de terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst betreft, ten onrechte heeft onttrokken aan de bevoegdheid van het Gemeenschapsonderwijs; dat de Kamer echter als orgaan van het actief bestuur, in voorliggend geval, die onwettigheid niet kan inroepen en de bewuste bepaling niet buiten toepassing kan laten.”

IV. Tussenkoms

4. Jan Van Dyck blijkt voordeel te halen uit de bestreden beslissing en heeft er belang bij dat het beroep wordt afgewezen. Dienvolgens moet zijn verzoek tot tussenkomst in de zaak worden ingewilligd.

V. Toepassing van de kortedebattenprocedure

A. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

5. Tussenkommende partij betwist het belang van verzoeker. Zij betoogt in dat verband dat zij intussen “de leeftijd van 60 jaar duidelijk heeft overschreden”, dat de raad van bestuur van de scholengroep 7 slechts een voorstel heeft gedaan om haar ter beschikking te stellen wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst, voorstel dat nog “dient bevestigd”, maar dat dit niet langer mogelijk is, “vermits deze [terbeschikkingstelling] niet meer kan ingaan in de maand volgend op de maand van het bereiken van de leeftijd van 60 jaar”.

Beoordeling

6. Met deze exceptie lijkt tussenkommende partij te refereren aan de volgende bepaling van artikel 83, § 1, van het decreet van 27 maart 1991 rechtspositie personeelsleden Gemeenschapsonderwijs (hierna: het rechtspositiedecreet):

“Niemand kan ter beschikking worden gesteld of gehouden na het einde van de maand waarin hij de leeftijd van zestig jaar heeft bereikt en dertig dienstjaren telt die in aanmerking komen voor de berekening van het rustpensioen.”

In artikel 83, § 2, volgt dan een opsomming van – voor deze zaak niet van toepassing zijnde – uitzonderingen op het beginsel geformuleerd in de aangehaalde eerste paragraaf.

Tussenkomen de partij verliest evenwel het bepaalde uit het oog in artikel 88, 4°, van het rechtspositiedecreet:

“Voor de vast benoemde personeelsleden en voor de tijdelijken met een aanstelling van doorlopende duur geven eveneens aanleiding tot definitieve ambtsneerlegging:

[...]

4° bij toepassing van artikel 83, § 1.”

De enige zinvolle lezing van beide bepalingen in hun onderlinge samenhang betekent dat verzoeker een personeelslid niet langer de ordemaatregel van de terbeschikkingstelling mag opleggen, na het bereiken van de leeftijd van zestig jaar en het vereiste aantal jaren dienstanciënniteit, maar wel – op grond van dezelfde motieven – mag beslissen tot de definitieve ambtsneerlegging van dat personeelslid.

Tussenkomen de partij kan derhalve niet worden bijgeval len waar zij stelt dat verzoeker niet meer over het vereiste belang zou beschikken.

7. De exceptie wordt verworpen.

B. Gegron dheid van het beroep

Standpunt van de partijen

8. In het *eerste middel* betoo gt verzoeker dat de bestreden beslissing uitgaat van een onbevoegde overheid. Hij verwijst in dat verband onder meer naar ’s Raads arrest nr. 210.712 van 27 januari 2011.

9. Verwerende partij voert in haar nota geen enkel verweer ten aanzien van de middelen.

10. Tussenkomen de partij noemt het bijzonder kras dat verzoeker de onbevoegdheid van de steller van de akte als middel aanvoert, omdat hij zelf aan tussenkomen de partij die beroepsmogelijkheid heeft meegedeeld. Zij verwijst naar “het eerder tussengekomen Arrest van deze Raad in deze zaak”, waarin de

Raad van State volgens haar “duidelijk gesteld heeft dat er een beroep mogelijk is, terwijl de tussenkomenende partij op dat ogenblik op de hiaten gewezen heeft over de bevoegdheid, maar dit door deze Raad niet is aangenomen”.

Beoordeling

11. Tussenkomenende partij vergist zich als zij het arrest nr. 218.638 van 27 maart 2012 zo leest dat volgens de Raad van State een beroep – en dan nog meer bepaald een beroep bij de kamer van beroep – mogelijk is.

De Raad van State heeft in het bedoeld arrest vooreerst enkel de feitelijke vaststelling gedaan dat volgens het Gemeenschapsonderwijs nog een beroep mogelijk was, als versterkend argument voor de conclusie dat de raad van bestuur “in ieder geval niet bedoeld heeft [...] een eindbeslissing te nemen over de terbeschikkingstelling van verzoeker [thans: tussenkomenende partij]” en dat de in die zaak bestreden beslissing slechts een voorstel tot terbeschikkingstelling betrof. Nog minder dan over het bestaan van een beroepsmogelijkheid heeft de Raad van State zich zélf uitgesproken over de wettigheid van het eventuele beroep dat volgens het Gemeenschapsonderwijs nog open stond.

Voorts heeft de Raad in hetzelfde arrest de ook weer louter feitelijke vaststelling gedaan dat “het arrest van de Raad van State nr. 210.712 van 27 januari 2011 inzake het Gemeenschapsonderwijs ervan blijk geeft dat verzoeker [thans: tussenkomenende partij] zich feitelijk vergist, als hij meent dat de kamer van beroep [...] geen kennis zou nemen van beroepen in het kader van de procedure van terbeschikkingstelling in het belang van de dienst”. Die overweging refereert met andere woorden eraan dat de kamer van beroep blijkbaar oordeelt als orgaan van actief bestuur niet anders te kunnen dan de regelgeving toe te passen, ook al is de onwettigheid ervan door de Raad van State vastgesteld, en bij haar ingestelde beroepen dan ook te behandelen.

In laatst vermeld arrest nr. 210.712 dan weer, zou tussenkomenende partij hebben kunnen lezen wat er volgens de Raad van State aan is van de wettigheid van de bedoelde beroepsprocedure bij een orgaan van de Vlaamse Gemeenschap.

12. Zoals de Raad van State immers reeds beredeneerd heeft uiteengezet in het arrest nr. 184.105 van 12 juni 2008 inzake De Keuster, nadien bijgevallen onder meer in het arrest nr. 187.123 van 16 oktober 2008 inzake Reekmans, arrest nr. 187.142 van 16 oktober 2008 inzake Van Roosbroeck, arrest nr. 210.712 van 27 januari 2011 inzake het Gemeenschapsonderwijs en recent nog in het arrest nr. 218.002 van 15 februari 2012 inzake Swerts, heeft de Vlaamse regering de beslissingsbevoegdheid ten aanzien van de terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst zonder rechtsgrond daartoe aan de bevoegdheid van het Gemeenschapsonderwijs onttrokken en moet artikel 5 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974 ‘genomen ter toepassing van artikel 164 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen’, zoals gewijzigd bij artikel 1 van het wijzigend besluit van de Vlaamse regering van 15 september 2000, overeenkomstig artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing worden gelaten.

Ook voor de thans voorliggende zaak oordeelt de Raad, bijvalend hetgeen hij reeds heeft overwogen in de voormelde arresten, dat voor enig optreden van de kamer van beroep om over de betwiste ordemaatregel een eindbeslissing te nemen, geen rechtsgrond voorhanden is. De bestreden beslissing gaat bijgevolg uit van een onbevoegde overheid.

De bevoegdheid van de steller van de akte raakt de openbare orde, zodat een en ander desnoods ambtshalve door de Raad van State dient te worden onderzocht. Dat tussenkomende partij het middel bijzonder kras noemt en verzoeker kwade trouw verwijt, omdat verzoeker haar precies gewezen heeft op de beroepsmogelijkheid bij de kamer van beroep, is derhalve niet van aard het middel anders te beoordelen.

13. Het middel is in de besproken mate gegrond. Terecht heeft de auditeur gemeend dat voor deze conclusie slechts korte debatten vereist zijn.

VI. Inertie van de Vlaamse Gemeenschap - gevolgen

14. In het inleidend verzoekschrift betoogt verzoeker nog dat hij “reeds verwoede pogingen [deed] om Vlaams Minister van Onderwijs te overtuigen om een reëel initiatief te nemen om een bevoegd beroepsorgaan in [het] leven te roepen, doch tevergeefs”. De Raad van State heeft in het arrest nr. 210.712 ook reeds vastgesteld dat “[s]pijts de voormelde rechtspraak [...] de Vlaamse Gemeenschap [...] twee jaar later nog steeds geen initiatief genomen [heeft] om een sluitende regeling uit te vaardigen” en opgemerkt “dat niet zozeer [het Gemeenschapsonderwijs], maar in de eerste plaats [de Vlaamse Gemeenschap] ‘aan de oorsprong ligt van de geschetste situatie’”.

Ondertussen zijn reeds meer dan vier jaren verstreken. Verwerende partij heeft, door haar stilzitten na het arrest nr. 184.105 van 12 juni 2008 inzake De Keuster en de navolgende bevestigende arresten, de actoren in het onderwijsveld ter zake de ordemaatregel van de terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst, in het ongewisse gelaten. De scholengroepen en, meer nog, de personeelsleden die in een procedure inzake deze terbeschikkingstelling verwikkeld geraken, zijn in de voorbije jaren van het kastje naar de muur gestuurd.

Dit strookt niet met wat een passende rechtsbescherming tegen onwettig overheidsoptreden dient in te houden. In de huidige stand van de wetgeving beschikt de Raad van State niet over de mogelijkheid om verwerende partij in dit verband injuncties te geven. Hij merkt wel op wat volgt.

15. Het verschuldigde recht dat verband houdt met het indienen van het verzoekschrift, dient, met toepassing van artikel 68, vijfde lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, ten laste te worden gelegd van de partij “die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt”, te weten verwerende partij.

Hoewel de kosten verbonden aan de vrijwillige tussenkomst in beginsel ten laste van de tussenkomende partij worden gelegd, kan hiervan te

dezen met reden worden afgeweken. De zo-even aan de kaak gestelde houding verantwoordt immers dat verwerende partij ook wordt veroordeeld tot de kosten die verband houden met de vrijwillige tussenkomst.

16.1. Daarenboven geeft de Raad van State nog ter overweging dat de enig mogelijke en juiste gevolgtrekking uit zijn arresten is dat de bevoegdheid om te beslissen over het opleggen van voormelde ordemaatregel bij het Gemeenschapsonderwijs zelf berust.

16.2. Bij gebreke aan enige aanvullende regeling méér dan vier jaar na het eerste arrest, dient volgens de Raad van State te worden teruggegrepen naar de bevoegdheidsregels zoals die zijn vastgelegd in het bijzonder decreet van 14 juli 1998 ‘betreffende het Gemeenschapsonderwijs’.

Artikel 23, § 1, 3°, d), van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 bepaalt:

“De raad van bestuur heeft volgende bevoegdheden:

[...]

3° inzake het personeelsbeleid:

[...]

d) maatregelen inzake tucht en orde met betrekking tot personeelsleden.”

Daaruit volgt dat de raad van bestuur van de scholengroep waar het personeelslid is tewerkgesteld, als enige bevoegd is om de ordemaatregel van de terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst op te leggen.

16.3. Meer nog, de flagrante indolentie van de zijde van de Vlaamse Gemeenschap om de vastgestelde onwettigheid te verhelpen heeft tot kennelijk gevolg dat verwerende partij op voortdurende wijze zich wederrechtelijk een bevoegdheid toe-eigent die *de lege lata* niet tot haar bevoegdheidssfeer behoort. Zoals uit de reeds genoemde arresten duidelijk blijkt, schaadt deze houding van verwerende partij aldus de wettig erkende belangen van zowel het Gemeenschapsonderwijs als zijn personeelsleden en brengt ze de continuïteit van de openbare dienst en de goede werking van het onderwijs in het gedrang. Nu ver-

werende partij zo manifest onrechtmatig een bevoegdheid van een andere overheid usurpeert, dringt zich de vaststelling op dat het bedoelde artikel 5 van het voormeld koninklijk besluit van 18 januari 1974 is aangetast door zo een grove onwettigheid dat het door iedereen – overheid of burger – die ermee wordt geconfronteerd in het rechtsverkeer als onbestaand moet worden gehouden.

Zoals de Raad van State in dat verband overigens heeft overwogen in het arrest nr. 218.002 van 15 februari 2012 inzake Swerts, kan een middel dat gesteund is op de miskenning van voormeld onwettig en in rechte voor onbestaand te houden besluit niet tot nietigverklaring leiden en kan, met andere woorden, door een personeelslid in een annulatieberoep voor de Raad van State tegen een door een raad van bestuur van een scholengroep van het Gemeenschapsonderwijs opgelegde maatregel van terbeschikkingstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst, de schending van artikel 5 van het voormeld koninklijk besluit van 18 januari 1974 niet nuttig worden aangevoerd.

VII. De vordering tot schorsing

17. De nietigverklaring van de bestreden beslissing heeft tot gevolg dat de door verzoeker ingediende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geen voorwerp meer heeft.

BESLISSING

1. Het verzoek tot tussenkomst van Jan Van Dyck wordt ingewilligd.

2. De Raad van State vernietigt de beslissing van 23 augustus 2012 waarbij de kamer van beroep voor het Gemeenschapsonderwijs zich bevoegd verklaart en beslist dat het voorstel van de raad van bestuur van de scholengroep 7 Kempen van het Gemeenschapsonderwijs, om Jan Van Dyck ter beschikking te stellen wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst, ongegrond is.

3. De Raad van State stelt vast dat artikel 5 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974 ‘genomen ter toepassing van artikel 164 van het koninklijk

besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen’, zoals gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 15 september 2000, in rechte voor onbestaande moet worden gehouden.

4. De Raad van State legt aan de verwerende partij de volgende bekendmaking in het Belgisch Staatsblad op:

“Bij arrest nr. 221.647 van 6 december 2012 stelt de Raad van State vast dat artikel 5 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974 ‘genomen ter toepassing van artikel 164 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen’, zoals gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 15 september 2000, in rechte voor onbestaande moet worden gehouden.”

5. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

6. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op 175 euro.

De verwerende partij wordt eveneens verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 december 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest